

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginus

Campidonæ, 1673

Dubium 2. An Privilegia specialia & exorbitantia communicentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

cationis, atque ideo longè maioris ponderis mihi videtur eorum opinio, quam ut amplius ab ullo de ea dubitetur.

D U B. II.

An Privilegia specialia & exorbitantia censeantur communicata per generalem Communicationem? Ad S. 4. cir. V. fallit tamen.

S U M M A R I U M.

- 1 Privilegia exorbitantia non communicantur.
- 2 Verius tamen quòd sic.
- 10 Cum distinctione difficultas componitur.
- 2 Recipere Ordines tribus diebus continuatis, & extra tempora est privilegium exorbitans, quòd tamen communicatur.
- 8 Item privilegium de celebrando divina januis apertis tempore interdicti. Ac plura alia, de quibus n. 9.
- 3 Generalis concessio privilegiorum omnia comprehendit.
- 4 Clausula quorum tenores quàm vim habeat.
- 5 Quando unum excipitur, cetera intelliguntur concessa.
- 6 Vbi jus non distinguit, neque nos.
- 7 Finis communicationis Privilegiorum, qualis.
- 8 Pontifices qui eam fecerunt, omnia sub ea comprehendunt.
- 1 Negant Hinoios. in d. rect. v. hora can. Hiacinth. Donat. in pra. reg. 10. 1. 17. 7. quest. 14. Et alij quos citat & sequitur Dian. 10. 1. 1. tract. 3. ref. 17. Ubi ait, quòd v. g. Privilegium Cassin. pro Clericis nondum sacris initiatis de non recitando horas (de quo suo loco) non communicatur Dominicis, seu alijs Regularibus, quia inquit in generali communicatione non comprehenduntur illa, quæ exorbitant, & non solent concedi vel quæ sunt contraria professione seu observantia & laudabili consuetudini.
- 2 Attamen contrarius sibi videtur Diana

in eod. 10. 17. 4. ref. 6. ubi allegatis supra citatis Authoribus, alijsq; non paucis fuse probat omnia privilegia Societ. Jesu derivari ad omnes alios Ordines per generalem communicationem illis concessam, & in specie illud de recipiendis Ordinibus extra tempora, & tribus diebus Felis continuatis; atqui & hoc & alia non paucis privilegia Societ. sunt exorbitantia, & non solita concedi: ergo si hæc intelliguntur concessa per generalem communicationem & qualibet alia exorbitantia, certè longe maius est privilegium Societ. Jesu exorbitans, quòd quis recipiat Ordinibus modo supra dicto, in quo non unum sed duplex invenitur privilegium, quàm ut juvenis Religiosus ob causas in privilegio expressas non dicat Breviarum ad quod nec tenetur, nisi sicut ad alias Regule observantias, quòd si illud privilegium communicatur in generali communicatione, cur non istud? & alia omnia. Facit primò, quia generalis concessio referens se ad privilegia concessa comprehendit, & non minus operatur, quàm si sigillatim omnia exprimeret, ut docent Mandos. & Felin. in tra. de privil. ad instar. quest. 4. ubi ait ita re Oldrad. Cardin. Bertrand. & Patre. Quòd vel maximè verum est quando communicatio datur sub clausula. Quorum tenores &c. Nam hæc clausula habet vim specialis & individua derogationis & expressiois cum omnibus suis qualitatibus, & tollit derogatorias derogatorias, quòd est derogare omnibus juribus & constitutionibus derogantibus & derogaturis privilegio concessio sub illa non impediens, ne effectum fortiter generaliter omni clausula illi restituit. At communicat. privil. facta est sub clausula. & alijs adhuc magis efficacibus, ergo debent censei qualibet privilegio

virtute illarum esse communicata.
 Facit secundo, quia quando unum
 excipitur, censetur qualibet alia con-
 cessis, ac in concessione seu communica-
 tione privilegiorum Papa non excipit
 concordantia & specialia, sed ea quae sunt
 contra Tridentino: ergo censetur cō-
 cessis & communicasse qualibet alia,
 cumque; exorbitantia, modò non
 sit contraria dicto Trid. qua exceptio
 sunt Regulam.
 Tertio, ubi jus non distinguit, neq; nos
 distinguere debemus, aut à generali con-
 cessione recedere, nisi ubi aliter constar
 et voluntate concedentis. Quod vel ma-
 xime verum in hac materia privilegio-
 rum, quae cum sit favorabilis, non re-
 stringi, sed potius ampliari debet. At non
 modò non constar, Papam voluisse exci-
 pere privilegia de quibus loquimur, quã-
 do communicationem indultit, quin po-
 tius apparet de contrario propter clau-
 sulam sub quibus illam concessit, ergo
 non possumus dicere esse excepta dicta
 privilegia à communicatione.
 Confirmatur primo ex fine communi-
 cationis, quia Pontifices voluerunt per
 eam aquare Monasteria Monasterijs, &
 Ordines Ordinibus, & hac ratione tollere
 occasiones zeli & amulationis inter re-
 ligiosos, ut patet ex ipso textu bullarum.
 Ad communicationem dicantur aliqua
 privilegia excepta, nec etiam erit facta
 derogatio, nec finis per eam intentus
 habebitur.
 Conf. secundo, quia ipsimet Summi Pō-
 ntifices clare videntur ostendisse in suis
 Bullis sic intellexisse communicationem,
 & sic nos debere intelligere, Nam v. g.
 privilegium celebrandi divina ianuis
 aperto tempore interdicti, est valde spe-
 ciale, & exorbitans vt vel propter hoc
 non notetur à nonnullis de subreptio-

ne. Et tamen Leo X. in B. quae incipit:
Quamvis in privilegijs, dicit illud competere
 Minimis ratione communicationis pri-
 vilegiorum, quam habent à Minoribus.
 Item quòd aliquis Abbas possit admi-
 nistrare Sacramentum Confirmationis,
 est singulariter speciale, & supra modum
 exorbitans. Hoc tamen concessum fuit
 Abbatibus Montis Cassini. Cava & S.
 Maria de Florentia. Et quia Monasteria
 Congregationis Cassinensis (cuius sunt
 illa tria) habent inter se respectivam pri-
 vilegiorum communicationem. Hinc
 Paul III. agnovit, & intulit, idem privile-
 gium competere omnibus alijs Abbatibus
 eiusdem Congreg. ut videre est in
 Bull. Marg. *const.* 159. Audio tamen S.
 Card. Congreg. id vetuisse postea.
 Tertio. Confirmatur autoritate Do-
 9
 ctorum, qui ita tenent & docent, & qui
 reddunt rem saltem probabilem, quod
 sufficit, nam v. g. privilegia Societ. Jesu
 (saltem aliqua) sunt ita specialia, ut illi
 concessa sunt sub clausula, ne alij Ordines
 illis communicent, & ne Patres Societ. il-
 lis vtantur, nisi cum licentia sui Genera-
 lis, & tamen Diana, Donat. Hinoiosa
 Martin. à sancto Joseph. & alij plures
 quos ego cito, alibi docent, his non ob-
 stantibus communicari, & comprehendi
 sub communicatione Generali: ergo, &c.
 Sic privilegium ministrandi Euchari-
 stiam pro communione paschali est valde
 speciale, & non invenitur concessum nisi
 uni Monasterio de Guadalupe, & tamen
 DD. dicunt lege communicationis jam
 spectare ad omnes Ordines, & ab illo Mo-
 nasterio fuisse communicatum omnibus
 alijs ejusdè Ordinis, ab hoc vero Ordine
 ad alios derivatum.
 Sic Privilegium quòd bona non pos-
 sint praescribi nisi spatio centum anno-
 rum, cit ita speciale, ut soli Romana Ec-
 clesia

REGIA
 VLAUVN
 ET
 MENTARUN
 REGYLAS
 CELLARUN
 STOLICA
 III
 8

clesia inveniatur concessum, & Monasterio S. Pauli extra muros urbis, pro sua reverentia, & tamen ego ostendi ubi de bono iam communiter omnibus Ordinibus attribui jure communicationis cum dicto monasterio S. Pauli, &c.

10 Igitur concludendo & solvendo dubium, simulq; respondendo rationi in oppositum allata ego puto distinguendum esse inter privilegia exorbitantia seu specialia, nam quae simpliciter exorbitant, quia sunt rara, & raro vel agrè conceduntur, ego puto communicari, at quae exorbitant quia sunt contraria statui alicuius Ordinis, vel enormiter leguntur jus tertij, &c. (juxta ea quae dixi ubi de communicatione. v. fallit tamen.) Ego puto non communicari, & de his intelligi Authores contrarios.

D V B. III.

Quae opinio probabilis? Et unde?

Ad c. 7. sect. 1. de usu privil.

SUMMARIUM.

- 1 Opinio quid.
- 2 Semper probabilis est.
- 3 De eadem re possunt esse diversae opiniones.
- 4 Licet sit quod ex verisimili ratione.
- 5 Opinio potest esse probabilis ex diversis capitibus 12. & 27.
- 6 Author gravis quis.
- 7 Auctoritatem Doctoris non reddero opinionem probabilem, negant aliqui.
- 8 Affirmant alij.
- 9 Quibus Author adheret.
- 10 Nemo in lucem edit opera nisi diu trutinata.
- 11 Imprudentium est dicere aliquam opinionem esse improbabilem.
- 12 Opinio sui magistri est cuiq; probabilis, & securè potest eam sequi.
- 14 Quid de opinione Amici, Confessarii, vel Praelati.

15 Multitudo sequentium aliquam opinionem dicit illam probab.

16 Opinio communi facit jus, & excusat. Secus privata ibid.

17 Duobus modis ad aliquam opinionem conveniunt Doctores.

18 Opinio an probabilior, quò a pluribus veniat.

20 In consilio opinionum, quae preferenda.

24 In materia favorabilis opinio unius Doctoris fertur alij, etiam communi.

25 Et quae sint causae favorabiles.

26 Quando dubitatur de opinione alicuius attendendum ad jura, & rationes legat.

28 Potest haberi diversa opinio de re eadem peccatum ad diversa.

29 In agendo & consulendo potest aliquis agere opinionem varias, modo ut et scandalum non fiat.

Opinio non est aliud, quam intellectus in aliquam propositionem ex verisimili ratione, unde omne verisimile est probabile, hinc quod omnis opinio semper est probabilis, & similiter quod non potest plura esse quam probabilitatem maiorem minorem, pro maiori vel minori similitudine Rationis à qua movetur intellectus. Nam si movetur ex certa ratione iam non est opinio, & certia; si ex falsa, error; si ex revelata, &c. Et quia eadem Ratio potest videri verisimilis, & alteri falsa, hinc in eadem re contingat non raro esse duas opiniones, ut quod unus condemnat & reprobat, alter amplectatur. Quò in humanis is dicitur prudenter rari, & consequenter licite, & sincerè, qui ex verisimili Ratione movetur, & Doctores communi confiterentur, tutum eum esse in consilio, qui opinionem probabilem sequitur, quam illa verisimilitudo facit. Potest tamen aliqua opinio dici verisimilis